

MIDNATTSROPET

MARANATA! - Du vår Herre kom! (1 Kor 16:22)

Livet med Jesus

"Han är såsom ett träd, planterat vid vattenbäckar, vilket bär sin frukt i sin tid, och vars löv icke vissna" (Psalm 1:3)

I detta nummer: Vittnesbörd om livet med Jesus och förkunnelse om namnet Jesus

Ändetidens väckelse

*"Men vid midnattstiden
ljöd ett anskri: Se brud-
gummen kommer! Gå ut
och möt honom!"*

Angeläget budskap av Märta Berg Strömmare, sid 10

-I Kristus förmår vi allt!

Esther Melos är en syster i Comunidad Maranata i Palavé. Hon är också anställd som medarbetare i den frukostservering bland behövande barn som församlingen driver.

Reportage: Stina Fridolfsson

Esther är född och uppvuxen i Palavé,

känner de flesta och är känd av de flesta. Hennes föräldrar var aktiva politiker och därmed känner också Esther många som har styrande befattningar i samhället. Hon har engagerat sig att göra sociala insatser och har möjlighet att vara till hjälp för många som behöver det. Redan som trettonåring började hon hjälpa till med att alfabetisera i ett område där det inte fanns skola. Esther har studerat på universitetet, och har arbetat som lärare för barn och ungdomar. Hon har aldrig haft någon lust att lämna Dominikanska republiken fastän hon rest en del och besökt andra länder. Hon känner stor samhörighet och solidaritet med sitt folk och

trivs med att bo i Palavé, där det finns mycket stora behov bland fattiga människor, speciellt bland haitierna, då ju Palavé är en gammal batey. En batey är från början ett haitiskt bostadsområde för säsongsarbetare på sockerfältet.

Esther gifte sig med en man

hon lärde känna i en hjälpororganisation i Palavé, och de fick två pojkar. När den yngste var endast åtta månader gammal och den äldre fem år, omkom hennes man genom en olyckshändelse med en elektrisk kabel i hemmet. Det var ett fruktansvärt slag för Esther, och i denna svåra livskris sökte hon Gud och kom till Comunidad Maranata. Vi

låter henne själv berätta:

- Jag upplevde en djup smärta och ett stort tomrum inom mig. Fastän jag hade många vänner omkring mig, kände jag mig tom inombords. En dag ville min son gå till Maranata. Han hade många gånger stannat utanför mötena och lyssnat, då församlingen hade sin möteslokal mitt emot vårt hem. Även när hans pappa levde, stod de ofta tillsammans och lyssnade. Han kände därför redan till Maranata. En dag skulle de ha ett speciellt möte hos en broder i församlingen, och jag gick dit med min pojke.

Jag hade sedan han var liten tagit med honom till katolska kyrkan, men han tyckte inte om att gå dit. Han sa: - Mamma, jag vill bli pastor! Jag vill gå till en evangelisk församling! Och han gick alltid till Comunidad Maranata. Under mötet dit vi nu hade gått, sa

Esther, Stina och Soila framför frukostserveringen i Palavé.

han: - Mamma, jag vill att du blir en kristen! Och det ville jag också. Jag kände som om något fyllde tomrummet i mitt hjärta. Som om någon lade sin hand på mig. Jag frågade en kvinna som satt vid min sida, om jag kunde omvända mig i församlingen. Då tog hon mig med till pastor Berno, och jag sa att jag ville ta emot Jesus som min Frälsare. - Om du vill ta emot Jesus, sa han, kom då fram! Vi bad tillsammans, och jag fick en övernaturlig känsla att den här församlingen var den plats jag behövde för att få läkedom i mitt inre. Jag behövde ha gemenskap med Gud för att fylla mitt tomrum.

- Mitt liv blev mycket förvandlat. Sorgen var inte längre så tung. Även om jag fortfarande var sorgsen, så visste jag att jag hade en tröst, och att jag borde ge mig helt åt Gud. Jag visste att jag har en uppgift liksom vi alla har under livet. Min är att vara i församlingen och hjälpa till där.

Men egentligen var du ju uppvuxen med katolska kyrkan?

- Jag hade aldrig tyckt om

och vant mig vid det katolska mönstret att tända ljus, be med radband och leva enligt den traditionen, men jag har alltid haft förtröstan till Gud i mitt hjärta och Gud har hjälpt mig mycket. Han har funnits där vid de svåraste stunderna i mitt liv. Gud har gett mig många möjligheter i livet. Fastän jag upplevt många prövningar och svårigheter, har Gud gett mig kraft att genomleva allt.

Och när du hade lämnat ditt liv åt Jesus, kände du att församlingen var ditt hem?

- Ja. Det första jag bad till Gud om när jag lämnade mig åt honom, var att han skulle hjälpa mig med detta stora tomrum jag hade inom mig. Jag sa: - Du kan fylla detta tomrum, för du vet att om du inte gör det så dör jag. Och mina barn behöver mig. Allt i livet har någon mening, och jag vill inte vara missnöjd med dig och det du låter hända mig, men jag behöver kraft och behöver någon att anförtra mig åt. Trots att det fanns så många människor

I handarbetskursen förra året var Esther en stor inspiratör.

omkring mig, kände jag inte att jag hade någon som var med mig. Men samma dag som jag lämnade mitt liv i Guds hand, upplevde jag att det jag saknat var att ta emot Jesus som min Frälsare och låta Honom vara tillsammans med mig. I min djupa smärta hade jag inte förstått hur rik och stor Herren var och att

han beskyddade mig. Jag lät sedan döpa mig och mitt liv med hela mitt hem och mina barn blev totalt förvandlat.

Esther berättar hur hon upplever att hennes uppgift är att hjälpa dem som har behov. Hon har kontakt med lokala politiker, och i de problem som uppstår, har de många gånger möjligheter att ge hjälp.

- Jag ber först till Gud att de befattningshavare jag går till ska kunna göra något när jag sedan kommer hem till dem och vädjar om hjälp, förklarar Esther.

Behoven är varierande. Många behöver läkarhjälp eller hjälp att ordna dokument eller kanske göra anmälan till polisen eller gå till någon annan myndighet. Då finns Esther där med råd och hjälp. En gång var en liten pojke i Palavé försvunnen. Då ordnade Esther skallgång med dörrknackning tills han var återfunnen. Fattiga vänner kan behöva hjälp att ordna begravning efter avlidna anhöriga, eller tillstånd att uppföra en byggnad – ja, i många olika situationer finns Esther med sin kunskap och erfarenhet

En skara glada barn tillsammans med Esther, Soila, Elaine och Veronica.

forts sid 16

MIDNATTSROPET

ANSVARIG UTGIVARE
Berno Vidén berno.viden@midnattsropet.se

CHEFREDAKTÖR
Stina Fridolfsson stina.fridolfsson@midnattsropet.se

REDAKTION
Ulla Näsholm
Emanuel Johansson
emanuel.johansson@midnattsropet.se

Hemsida:
www.midnattsropet.se
 E-post:
info@midnattsropet.se

SPRIDES FRITT!
 Gåvor till tidningen och litteraturmissionen,
 Pg 495 46 24-5,
 Bällsta Mediacenter.
 Meddelande om adress-
 ändring sker skriftligt till
 tidningen.

TRYCK
BMC Tryck & Förlag,
 Bromma 2013
 ISSN 1653-5871

© MIDNATTSROPET
 För tillstånd att använda ma-
 terial, kontakta redaktionen.

MARANATA- FÖRSAMLINGEN I STOCKHOLM

BESÖKSADRESS:
 Bällstavägen 100, Bromma
 Pg 44 10 05-6 (Ange ändamål
 på inbetalningen)
 Hemsida: www.maranata.se
 E-post: info@maranata.se
 Mission i Dominikanska rep.
 Info (spanska) maranata.do

**BÄLLSTA
MEDIACENTER**
 Hemsida: www.ballstamediacenter.se
 E-post: bmc@maranata.se

GEMENSAM POSTADRESS
 Box 20134, 161 02 Bromma
 Telefon: 08-98 56 83 Telefax:
 08-98 21 39

Dopet – en manifestation på Jesu seger!

Text: Berno Vidén

- I inget annat namn än i namnet Jesus finns frälsning! Den bekännelsen proklamerade

Petrus inför myndigheterna efter att han tillsammans med Johannes hade tillbringat natten i fängelse för just Jesu namns skull. Jesu död och uppståndelse var en revolutionerande händelse som direkt lämnade spår efter sig i hela samhället. Ingen i hela Jerusalem lämnades oberörd av denna förunderliga manifestation som tog sig uttryck genom en skara enkla människor, personer från vitt skilda sammanhang, vilka hade gjort gemensam sak; de hade överlämnat sina liv åt Jesus – och åt varandra.

För Jesu lärjungar – som på kort tid i Jerusalem hade förökats till att omfatta fler än fem tusen personer – var det en självklarhet att som ett vittnesbörd inför alla människor låta döpa sig till Kristus. Bara under pingstdagen, samma dag som Guds ande föll över församlingen, döptes fler än tre tusen personer. För första gången i historien hade nu Jesu Kristi egen kropp – hans församling – blivit synliggjord och tillgänglig för alla människor, oavsett nationalitet. En ny skapelse framsprungen ur det innersta av Guds eget hjärta hade fötts till liv genom Jesu död och uppståndelse.

Budskapet om vägen till frälsning handlar nu som då om att tro på Jesus och att därefter låta döpa sig. Enkelt, klart och med stor tydlighet berättar Nya testamentet för oss om hur frälsningen är en gåva från Gud, given av nåd. Varje människa som har tagit emot Jesus är frälst! Det finns ingen teolog eller präst som med religiösa sakrament eller som i kyrkans namn kan ändra på den sanningen.

Det bibliska dopet är inte, som den traditionella kyrkan lär, ett nådamedel som verkar på ett magiskt sätt genom en tillförordnad prästs uttalade formuler. Traditionen att i olika kyrkor begjuta små barn ges inget som helst bibliskt stöd. Det var först kyrkofader Augustinus på 400-talet e Kr, som efter mycket stridigheter lyckades få läran om barndopet allmänt erkänd, något som var viktigt för att bibehålla den dåtida statliga kyrkans makt över folket.

Av vilken anledning skulle spädbarnsbegjutning överhuvudtaget vara nödvändigt? Bibeln lär att barnen hör Guds rike till! Det är först senare, när man växer upp och kommer till insikt om synden, som omvändelsen blir en nödvändighet. Dopet är inte heller grunden för det kristna livet. Grunden är och kommer alltid att förbli Jesus – ingen annan!

Pingstdagens budskap till alla dem som hade fått sina ögon öppnade och överlämnat sina liv till Jesus var: *omvänd er och låt döpa er*. Omvändelsen föregick dopet, vilket följde som en naturlig konsekvens efter pånyttfödelser.

Paulus skrev till församlingen i Rom, att dopet handlar om att bli döpt till döden. Med andra ord är det en begravningsakt där man med sin gärning vittnar om att Jesus dog för mig och att jag dör med honom. Man begraver och gör sig av med allt som har med döden att göra. Men triumfen är att Jesus lever! Döden kunde inte behålla honom. Därför har alla som dött med Kristus också del i uppståndelsen. Vi är bokstavligen förenade med honom genom hans död och uppståndelse.

- Vi är alltså genom dopet till döden begravda med honom, för att också vi skall leva det nya livet, liksom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet. (Rom 6:4)

Det bibliska dopet har under historiens gång gett upphov till många blodiga förföljelser. Förföljare har nästan uteslutande varit något så motsägelsefullt som kyrkans egna män och dess företrädare. I Guds och påvars namn har tusentals bibliskt troende dränkts, fått sina hem konfiskerade, jagats i landsflykt, torterats på de mest grymma sätt etc. enbart för att de låtit döpa sig till Kristus på det sätt bibelordet lär.

Pingstvännen Nathan Odenvik skriver i häftet "Dopet i historisk belysning" (Förlaget Filadelfia 1955) att

- det mest ödesdigra misstag, som kyrkofäderna någonsin gjort och som haft de mest förlamande verkningar på hela kristenheten i alla tider, var införandet av barndopet. Ingen åtgärd har haft sådana olyckliga, djupgående konsekvenser som denna avvikelser från Skriftens bud och lära.

Jag rekommenderar starkt pingströrelsens vänner att de allvarligt ser på sin egen och döparörelsernas historia och den kamp som under seklernas gång varit för det bibliska dopet.

Namnet JESUS

Han är över vetenskapen, över kyrkan och religionen, han är över furstar och väldigheter, över alla människor. Gud har gett honom ett namn som är över alla andra namn och till sist ska alla människor som är i höjden, som är här på jorden eller under jorden böja sig, Gud fadern till ära, och bekänna att Jesus är herre.

Utdrag ur predikan av Arne Imsen, publicerad i MR 1983

Jag ska inte försöka stimulera era känslor. Jag tänker tala besinningsfullt och lugnt om namnet Jesus. Det är så underbart att det varken behöver dramatik eller effekter för att det ska bli härligt. Namnet Jesus är underbart. Det står sig i alla tider.

Inget annat namn

De texter jag ska läsa säger egentligen otroligt mycket om flera saker. Aposteln trädde fram och hävdade med bestämdhet, att i inget annat namn finnes frälsning, ej heller finnes under himmelen något annat namn givet genom vilket människor kan bli frälsta. Om det stämmer, säger det ju en hel del om vår belägenhet. Om vår fullständiga hjälplöshet med avseende på frälsningsfrågan. Vi är så fullständigt bortkomna och hjälplösa med avseende på vår frälsning, så det finns inte en tanke, inte en gärning eller något annat som kan förbättra vår ställning inför Gud. Icke

våra böner, tårar religiösa ambitioner, filantropisk verksamhet, gudstjänstbesök, ingenting i vår miljö eller vårt arv, som skulle kunna förbättra vår situation inför Gud.

Jag blir så trött ibland, när jag lyssnar på radion. Man försöker lyckliggöra svenska folket med scientologi, TM, österns filosofi. En del säger: -Tänk, vilka människor vi skulle blivit om vi kunde utveckla de delar av vår hjärna som ännu är outnyttjade. Vad lyckliga och harmoniska vi skulle bli, vad starka, vad stöddiga. Man satsar sitt kapital för att nå lyckan på olika vägar, med olika lärare, olika skrifter. Man läser, beundrar sin kropp och försöker på det sättet nå resultat.

Frälst eller fördömd

Jesus säger så här: *"Den som tror och bliver döpt han skall bli frälst, men den som inte tror skall bli fördömd"*.

Där har du verkligen motsatserna, frälst eller fördömd. Däremellan finns det inga kategorier. Det finns definitivt ingenting som kan bättra eller hjälpa människans situation. Ytterligheterna är frälst eller fördömd. Det handlar om ett tillstånd. Fördömdelsen beror på vad vi är, inte vad vi har gjort. Mänskligheten är som art bortkommen från det liv som är av Gud och det har sin naturliga konsekvens i vårt arv. Vi delar falllets öde till dess yttersta konsekvens. Ty synden och döden kom in i världen genom en människa, säger bibeln. Men, pris ske Gud, på samma sätt kom också nåden. Nåden står alltså i motsats till synden och döden. Den representerar resurser som är så kraftiga att de kan upphäva syndens och dödens konsekvenser. Men så står det: *"Den som icke tror är fördömd."* Hur vi söker, hur vi betar oss, vad vi än tar oss för, kommer vi att gå förlorade om vi inte utnyttjar den

väg till frälsning som Gud själv har berett. På samma gång som detta talar om vår belägenhet, så berättar det också för oss frälsningens enkelhet.

Namnet

Det finns ju oändligt många namn i tiden, som ställer anspråk, verkar lockande, och påverkar individer på olika platser i världen. Men du, det är egentligen inte många namn vi har att hålla reda på, det är inte många namn att bedja till eller använda. Det är ett namn och det är namnet JESUS.

nom vetenskapliga bragder, andra genom konst och musik. Några blir det genom författarskap, andra åter får nobelpris för sina fredsinsatser. Deras namn blir kända och omtalade i hela världen. Andra blir kända på annat sätt därför att de har gjort något som skiljer dem från mängden. Du, i den här boken står det faktiskt att Jesus är mästare, världsmästare!

Han är mästare i att frälsa och han har lyckats, ty det heter: *"Han kan frälsa alla dem som genom honom komma till Gud"*. Stämmer det? Ja, då behöver vi ju inte några fler namn. Varför ska vi då

förstått oss på. Det är ett hemligt vapen, som Gud gett oss. Det är namnet som har resurser. Det heter: Han är över allt som kan nämnas i denna tidsålder och i den tillkommande. "Allt" och det måste vi respektera. Han är över vetenskapen, över kyrkan och religionen, han är över furstar och väldigheter, över alla människor. Gud har gett honom ett namn som är över alla andra namn och till sist ska alla människor som är i höjden, som är här på jorden eller under jorden böja sig, Gud Fadern till ära, och bekänna att Jesus är herre. Där har du hemligheten.

Det finns enorma resurser, helbrägdagörelse, dop i den helige ande, helgelse, förnyelse, förlåtelse och upprättelse, det finns ett evigt arv som väntar. Allt i namnet Jesus.

När den helige ande utför sitt fullkomligt mirakulösa verk, får man beskedet att man skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk ifrån deras synder. Det som ligger i vägen och hindrar människan att få gemenskap med Gud, skulle han avlägsna, ja, han skulle öppna en ny, levande och framkomlig väg till fadern.

Jordiska hjältar eller den verkliga mästaren

Då det är fråga om hjältemodiga insatser faller vi lätt i trance. Vi vill gärna applådera och beundra när någon har gjort ett riktigt storverk. Det ska ju inte särskilt mycket till, bara att någon hoppat några centimeter högre än andra, så blir han världsmästare. Är det inte så? Om någon har sparkat en läderkula mellan två stolpar fler gånger än andra, så blir det också mästerskap. Man kan hitta på vad som helst. Jag har hört att man kan bli hjälte på att äta surströmming. En del blir det ge-

spekulera i andra inspirationer och idéer? Varför ska vi nödvändigtvis hänge oss åt andra namn?

Det finns de som menar att det är förmätet att kristendomen ska träda fram med anspråk på att vara den enda frälsande religionen. Det har vi aldrig sagt, för det finns ingen religion som frälsar. Ingen österländsk, ingen västerländsk, ingen judisk. Nej ingen religion alls i världen kan frälsa. Vad är det då i kristendomen som skiljer sig från övriga religioner? Det är Kristus, som skiljer sig från allt annat.

Över alla andra namn

Bakom namnet Jesus finns resurser till befrielse i alla situationer, befrielse från synd, sjukdom, fångenskap, sinnessjukhus, sanatorier. Befrielse för att vi ska bli mer beroende av honom och bedja loss fångarna i Herren Jesu Kristi namn. Jag tror att vi där har hemligheten som vi i alldeles för liten utsträckning har

Anden är sänd

Ibland undrar jag till vilken Gud vi beder. Vi smågnäller på Gud och ger i våra vackra böner Gud skulden för att elden inte brinner. Men han har sänt sin ande och utgjutit av den i församlingen och så länge Anden är i verksamhet på jorden kan den utföra Guds dråpliga gärningar på ett lika övernaturligt sätt som i urkristen tid. För övrigt har skriften sagt, att Gud i de yttersta dagarna när svårigheterna tilltar och ondskan trappas upp skall trappa upp *sina* resurser och mobilisera *sin* här, samla *sina* skaror, döpa dem i Anden och sända dem som eldslågor och bålverk för att rädda dem som åkallar hans namn.

En del tror att församlingen ska sluta i misär och elände. Att hon fullständigt tillintetgjord ska plockas ut ur striden, nedgjord och överkörd. Nej, i triumf ska vi gå hem, som segervinnare! Ära vare Gud! Himmelsfärden är ingen rädd-

ningsauktion, det är en befordran hem i härligheten, in i evig vila och ett evigt rike som aldrig förgås.

Det finns sådana enorma resurser tillreds åt församlingen i det här namnet, men de är outnyttjade. Nu väntar himmelen på att trons arvingar ska sätta sig i rörelse. I namnet Jesus finns fonder av outtagna medel. Andedopet är bröd för barnen.

- Vem av eder räcker sin son en orm eller skorpion när han beder om bröd? Om ni som är onda förstår att giva edra barn goda gåvor huru mycket mera ska då icke eder himmelske Fader ge helig ande till dem som beder honom därom.

Gud är inte sämre än er som är onda. Tvärtom, han är god och han vet att den

helige ande är bröd för barnen. Han kommer inte med en skorpion eller orm. Han ger oss bröd. Det finns enorma resurser, helbräddagörelse, dop i den helige ande, helgelse, förnyelse, förlåtelse och upprättelse. Det finns ett evigt arv som väntar. Allt i namnet Jesus.

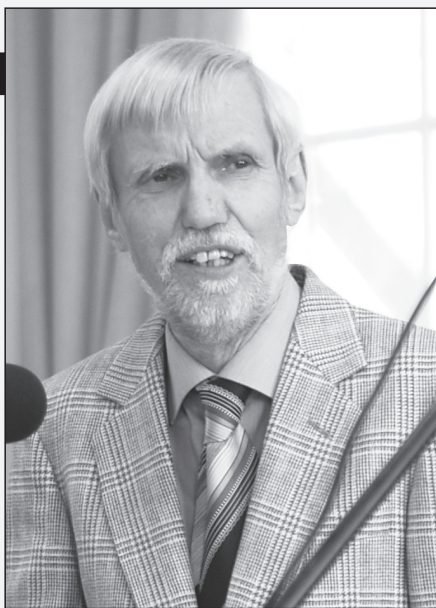
Täckning i himlen

Anta att jag är generös och givmild av mig och vet att du behöver ekonomisk hjälp. Jag skriver ut en check på 500 000 kr och så sätter jag mitt namn under. Så går du med den till banken och de skrattar åt dig. Varför? Därför att det inte finns någon täckning bakom mitt namn. Men byt ut mitt namn och be Wallenberg

skriva under. Då har du täckning. Då kan du gå in i vilken bank som helst i hela världen och visa upp den, och man betalar ut under högtidliga former.

Det finns ett namn som är skrivet med blod på den himmelska checken och det namnet är Jesus. Ta den med dig till den himmelska banken, gå till kamrern, den helige ande, och låt honom få betala ut. Det är ditt. Ja, han har skänkt åt dig genom sin godhet, sin kärlek, sin härlighet. Bli rik på tro, rik på gärning, rik på frid! Har du alltsammans detta, då kan du leva med otroligt små materiella resurser och leva fint, högt och värdefullt, ty du strålar ut hans härlighet. ■

Sakrament eller Jesus?

Text: Yngve Stenfelt

Som väckelseförkunnare vill jag ropa ut: Fly från den sakramentala villfarelsen till bibelordets säkra grund! Det är endast Jesus som frälser! Tro på Honom och du blir frälst!

När församlingen förlorar den första kärleken så har själva grundbulten i dess struktur förlorats. Kärleken till Jesus, kärleken till Guds Ord, och den sanna kärleken till varandra. Så fortsätter upplösningen och man frigör sig från sanningarna i Guds Ord.

I stället för att vi alla är bröder och systrar med Jesus som Herre, med ett hjärta och en själ, så börjar en ny struktur växa fram med stor, större och störst. Och innan man sett sig om har man fått

en kyrka i stället för en församling, som mynnar ut i en pyramid med en påve, kardinaler, biskopar, präster innan man till sist når ned till fotfolket.

I denna förmörkelse mister man frälsningssanningarna mer och mer och landar i en sakramental frälsningslära där Jesus blivit helt undanträngd. Nu är det fritt fram för både Maria och helgonen i bön och tillbedjan. Bibelns omvändelseförkunnelse, med sinnesändring, tro på Jesus och dop till Kristus har ersatts med barndop och nattvard som frälsande element. Och skaror kommer att gå förlorade i en villfarelse som saknar sitt motstycke.

När bibeln talar om församling handlar det alltid om människor, en utkallad skara och aldrig om byggnader. Men nu har man fått en plats, en byggnad, ja ett altare som naturligtvis kräver en prästs betjäning för att få syndernas förlåtelse.

Och här stängs den direkta vägen till Gud genom Jesus allena.

Hur kunde det gå så illa? Ja en till synes liten avvikelse i början ger här sitt fulla utslag. Det tragiska är att reformationens landvinningar tillbaka till bibelns sanningar och väckelsefolkets klara frälsnings och omvändelseförkunnelse idag mister sitt utrymme i de "små" justeringar man gör bort från bibelns lära.

Avgrunden väntar redan på sina kandidater från denna justering och dödsriket öppnar sig för att motta de första offren för ett blint ledarskaps förvillelse.

Som väckelseförkunnare vill jag ropa ut: Fly från den sakramentala villfarelsen till bibelordets säkra grund! Det är endast Jesus som frälser! Tro på Honom och du blir frälst! ■

Återbesök i Älvsbyn!

I ett möte under höstens bibelskola i Stockholm, då vi hade besök av både Berith Kulborg och Märta Berg Ström-
mare, som tillsammans besökt Älvsbyn och Umeå på en
mötesresa, berättade Märta om hur hon var stationerad i
Älvsbyn redan som mycket ung, och där lärde känna Berith
som då gick i realskolan. De unga maranataevangelisterna
började ha möten i en lokal som hette Forum. Många blev
frälsta, och medlemmar i olika församlingar förnyades
genom Maranataväckelsen.

Tage Johansson gick även han som väldigt ung ut som
evangelist och hade sitt första fält just i Älvsbyn. Där kom
han i kontakt med en del vänner och det blev en riktig
väckelse där.

Stationshuset i Älvsbyn.

Tage berättade även han i
bibelskolans möte:

- Nu märker vi att det åter
är rörelse i de norrländska
bygderna. Vi har haft några
möten i Umeå, och i Älvsbyn

finns en församling där många
är invandrare. Mycket har
skett med åren. Den som nu
förestår pingstförsamlingen är
Ivan Lundberg. Han var i sin
ungdom Maranataevangelist,

och en av mina evangelist-
kamrater.

Märta fortsatte:

- När jag kom till Älvsbyn
som evangelist var jag arton
år. Jag fick nu 49 år senare en

kallelse från Ivan Lundberg
och församlingen han förestår,
med förfrågan om jag ville
komma dit och predika Guds
Ord – och det ville jag! Jag såg
det som en väldigt stor förmån

Sök först Guds rike!

Vittnesbörd av Berith Kulborg

Första gången jag mötte
Maranataväckelsen var
i Älvsbyn 1963. Då var
jag sexton år gammal. Sedan
har det hänt mycket. Mycket
vatten har runnit under bro-
arna sedan dess... Men det har
varit fantastiskt. Och Jesus har
jag aldrig lämnat. För utan
honom skulle jag inte kunna
leva.

De sista femton åren har
jag arbetat med människor i
missbruk på ett kvinnohem
i Småland. Där har jag fått
se hur Gud kan upprätta.

Berith Kulborg på besök under höstens bibelskola

Hur Gud kan frälsa, för det
första. Vår slogan var bibel-
ordet: "Sök först Guds rike
och hans rättfärdighet, så ska
också allt detta andra tillfalla

dig. Det här sa vi dagligen till
varandra: Sök först Guds rike!
Det är så många som kommer
till ett behandlingshem och
vill bli fri från sitt missbruk,

men man vill inte söka roten.
Man vill inte ta itu med det
som egentligen orsakar det
dåliga i ens liv. Därför är det
jätte viktigt att bli frälst. Jag sa
många gånger till dessa kvin-
nor: Naturligtvis är det bra att
bli fri från sitt missbruk, men
viktigast är att ni blir frälsta.
Jag är glad för denna tid, att
jag har fått vittna om Jesus
och vad han kan göra. Jag har
sett många, många under och
skulle kunna berätta mycket
om hur människor blivit befri-
ade och sedan lever ett befriat
liv tillsammans med Jesus.

En kvinna jag tänker på –
jag får berätta det, hon har
själv berättat om det – kom till
oss via kriminalvården. Hon
hade fått ett och ett halvt års
fängelse för narkotikainnehav
och massor med annat som
hon hade ställt till med. Tre
månader satt hon häktad, helt
ensam. Och någonsans under

att få komma tillbaka. Det var väldigt underbart att nu uppleva hur denna församling, som heter Korskyrkan, är en levande evangelisk församling, som lever i väntan på Jesu tillkommelse. Man proklamerar: Vi fortsätter att tala Guds Ord och sprida evangelium. Och det ska vi hålla på med till dess att Jesus kommer. Till kyrkan inbjuder man ungdomar från samhället varje fredag kväll, och det kommer ett tjugotal varje gång. Flera har invandrarbakgrund och de

är placerade i Älvsbyns kommun medan de väntar på att få uppehållstillstånd – eller inte. Flera familjer har blivit frälsta och döpta och införlivade med församlingen där.

Jag fick förmånen att vittna för en skara ungdomar om hur det var när Jesus kom in i mitt liv. När jag som tolvåring fick uppleva att mina föräldrar blev frälsta, och hur jag själv mötte Jesus vid samma tidpunkt. Det är ju en fantastisk ynnest att få vittna om Jesus för ungdomar speciellt, efter-

Berith Kulborg och Märta Berg sjunger tillsammans.

Stugmöte i en by utaför Älvsbyn under tidigt 60-tal. Tage Johansson och Ivan Lundberg syns överst till höger i bilden.

som just ungdomskategorin kommer så vilse i våra dagar. På söndag förmiddagen fick jag tala i en fullsatt kyrka, och budskapet om Jesu försoning mottogs med en väldig öppenhet och glädje. Berith sjöng och vi upplevde att Guds ande var hos oss. Det var en väldigt stor tacksamhet hos mig att få vända tillbaka dit efter nästan femtio år, och få uppleva att kallelsen till frälsning går ut

rent och klart också idag.

Vi får bedja för dessa invandrarungdomar att de får komma till tro på Jesus Kristus och bli rotade i Kristus innan de måste skjutas vidare någon annanstans. Det är inte säkert att de får stanna i Älvsbyn, inte ens att de får stanna i Sverige. Men tänk att få plantera något av Herren i dem medan de är hos oss. ■

sin häktningstid bad hon till Gud: Finns du Gud, så rädda mig nu! Och så bad hon också till Gud att hon skulle få ett kort fängelsestraff. "Och det fick jag", berättade hon sedan, "jag fick ett och ett halvt år!" Men det behövde hon. Hon behövde vara isolerad ifrån den här världen och allt vad livet kan ställa till med. Man behöver komma undan, och få matas med Guds Ord. För det är Guds Ord som helar och renar.

Den här kvinnan var ganska besvärlig i början. Jag vet att hon många gånger berättade att Gud kan få människor att tänka på ett annat sätt. Gud kan förvandla tanken. Jag har sett att om man är ödmjuk så får man stor lön; ödmjuk inför både människor och Gud för att han ska kunna verka i ens liv. Den här kvinnan var som

sagt väldigt besvärlig. Hon sa: "Jag ska aldrig mera jobba. Jag ska ha sjukbidrag!" Jag ska inte göra det och jag ska inte göra det, sa hon. Men Gud förvandlade henne, så till slut

fick tillbaka sitt körkort. Men hon ville inte sluta röka. Men så hände en dag att det skulle utlysas en tjänst på jobbet hon var på. Då sa hon till chefen: "Får jag den här tjänsten, då

har ett missbruk, för det är ofta inkörsporten till missbruket.

Jag skulle kunna berätta så mycket mer, men den här kvinnan kanske får tillfälle att själv berätta för er någon gång om allt vad Gud har gjort

i hennes liv. Jag har som sagt arbetat i femton år på detta behandlingshem, och jag måste säga att det har varit de bästa femton åren i mitt liv! Visst har det varit tufft och

jobbigt många gånger, men det finns ingenting som är så fantastiskt som när man åter möter de kvinnor som suttit på behandlingshemmet, och man ser att de fortfarande är fria och frälsta! Amen! ■

Guds förvandlande verk i oss pågår hela livet.

gjorde hon allt hon förut sa att hon inte skulle göra! Hon blev frälst, och sedan hände undret som är ett pågående verk. Det är ju så för oss alla, att Guds förvandlande verk i oss pågår hela livet. Hon kom ut i frihet, och jag var övervakare för henne ett år efter det. Hon fick fast tjänst och hon

ska jag sluta röka!" Jag tror att hon egentligen inte tänkte på vad hon sa. Men så fick hon tjänsten. Och då sa hon: "Nu är jag ju tvungen att sluta röka!" Och hon slutade direkt! Hon fick aldrig ett återfall, och hon är fortfarande befriad! Rökning är ju också en last – något jättebesvärligt om man

Väckelsen är här!

**- Nej ropa inte halleluja ännu!
Läs först vad jag skriver!**

Text: Märta Berg Strömmare

ordlistorna definieras 'väckelse' som en ökad religiös aktivitet.

Betänker vi det så kan vi förstå att väckelser av många olika slag har ägt rum under historiens gång, och äger rum också idag. Vi ser hur begreppen 'väckelse' och 'rörelse' blandas ihop både till företeelse och art.

Det blir ofta stor rörelse omkring evenemang av skilda slag i det profana utbudet. Likaså kan man ibland märka en stor rörelse när det gäller religiösa, ofta kristna satsningar.

Därmed inte sagt att det handlar om väckelse

Knappast har någon tid i historien haft så många 'väckelser' och 'rörelser' i omlopp, som vår.

Helt kort kan nämnas Islam, Hinduismen, för att inte tala olika schatteringar inom New Age, som exempel på dessa världsvida 'väckelser' som genom it-reformationen möjliggjorts. Låt oss inte heller glömma den pågående katolska väckelsen!

Ordet 'väckelse' finner synonymer i orden 'uppväckande' och 'uppvaknande'.

Det var tio jungfrur, sa Jesus, som gick ut för att möta sin brudgum. (Matt 25:1-13)

De var förenade i sin intention, sin förberedelse och sin konkreta handling.

Men, han sa att fem av dem saknade förstånd. De borde ha gjort något som de glömde eller uteslöt, kanske inte fäste så

stor vikt vid.

Hur som helst slog de följe med dem som hade förstånd. Det förefaller vara en gedigen gemenskap. Orsaken till uppbrottet var gemensam och inte verkade det så svårt att hålla takten. Åtminstone några av dem dansade fram i glädje och hänförelse. Kanske andra föreföll bära på något? Var de lite allvarligt funtade? Men gemenskapen var god.

Hur som helst så var vägen ganska lång och så småningom blev det mörkt. Vilken tur att de hade lampor med sig! Alla tio följdes åt och vägen var urskiljbar och lätt att vandra i ljust från lamporna. Vad det led, blev det allt svårare att gå, allt trögare och tyngre blev stegen. Till slut satte man sig ner för att vila litet. Och där somnade

***"Men vid midnattstiden ljöd ett anskri:
Se brudgummen kommer! Gå ut och
möt honom!"***

man. Alla tio.

Man sov gott. Allesammans.

*"Men vid midnattstiden ljöd ett anskri:
Se brudgummen kommer! Gå ut och möt honom!"*

Alla vaknade. Men till vad?

Uppvaknandet, eller låt oss kalla det väckelsen, blev inte som de hade föreställt sig. Man gned och putsade på sina lampor men det hjälpte inte. De slocknade och då upptäckte man att hälften av resällskapet faktiskt hade klart lysande

lampor! Det var de som liksom verkat så allvarliga, som om de bar på något. Åh, det var så det låg till! De hade haft olja med sig!

"- Ge oss av er olja, för våra lampor slocknar!"

Och svaret lyder:

"- Nej, den räcker inte."

Bönen var seriöst menad och svaret likaså.

Men man kan ju alltid försöka en gång till:

- Vi hör väl ändå ihop. Vi har följts åt ända från start och vi känner oss säkra på att brudgummen vill att vi ska hjälpas åt. Han vill säkert att vi tillsammans ska komma till bröllopet. Enighet och enhet. Visst har han talat om det? Ge och ta,

det är fint. Dela, dela, dela du och jag. Räck mig din hand, vi har samma väg att gå!

-Vårt svar är nej. Om vi delar med oss av oljan, kommer ingen av oss att nå fram. En

snålställd, osande veke förmår inte lysa nog. Vi kommer att ta miste om vägen, att missa målet. Ni måste själva köpa. Ni måste själva betala priset.

Så lød svaret från de förståndiga. Visst verkar det kärlekslöst, kallsinnigt och egoistiskt!

Här hade försiggått en mäktig rörelse. Alla gick ut! Gemenskap. Men längs vägen blev påfrestningarna för stora och väntandet alltför tröttande. Alla somnar. Obruten gemenskap.

Men så ljuder ett rop! Mitt i natten hörs en röst som uppväcker. Det är väckelse. Ett genomgående, allmänligt uppvaknande, det är oemotsägligt, men till vad?

Det är den stora frågan. Uppvaknandet innebar en kristallklar urskiljning. Någon hade vad som krävdes och någon hade det inte.

Någon hade satt sig ner och beräknat kostnaden före avresan och betalat priset för en helhjärtad vandring. Någon annan hade menat att det där med olja kanske inte var så noga.

Aposteln Paulus skriver i brevet till Efesierna om människor vars tankar är tomma. Här var det per definition så. Tomma oljetankar! Och han säger att deras förstånd är förmörkat - de är främmande för livet i Gud. O, vilket mörker!

Midnattstiden är inne och väckelsen är här.

Stenarna ropar för jungfrurna tiger. Jungfrurna sover.

Många av denna världens kloka och visa ser, förstår och vet att tiden är långt liden, att den går mot sitt slut.

Stenarna ropar. Herrens Ande ropar. Alla vaknar.

Och världen gör sig beredd att hälsa sin frälsare, att möta sin räddare. Folket står med fruktan inför de tecken som rullar in över människohavet.

Men den som har andliga öron hör vad Anden säger och reser sig upp för uppbrott, ett uttåg.

Många ber och begär att få vara med och dela, att de vars lampor brinner klart ska komma dem till mötes, inte vara så fyrkantiga och så kärlekslösa att de

säger nej.

"Ge oss av ert!" Dela med er i humanitetens namn! Minns vad Jesus bad, om enhet! Låt oss få en hederlig chans att slå följe med er och ta tillvara det vi ändå har gemensamt! Och låt oss i kärlekens namn öppna gemenskapen för dem som inte tror likadant! Så gör vi sällskap!

Och väckelsen går fram. Hinduism, Islam och New Age. Liberalteologi, pervertitetsväckelsen i alla dess former. Det är en våldsam väckelse. Den största som gått över vår jord. Hela jordens invånare

Vad var det som de fem förståndiga jungfrurna bar med sig? Som gjorde dem så annorlunda? Det var priset de hade betalat. Ett fördolt liv. En hemlighet som inte var till salu. Livet i Gud. Som är personligt, lyser och vägleder, som ger förnyelse till ande och sinne.

I Uppenbarelseboken talar Herren Gud i det allvarligaste ordalag:

- Så råder jag dig då - att du av mig köper guld, som är renat i eld så du blir rik! Att du av mig köper vita kläder så din skamliga nakenhet inte syns! Att du av mig köper ögonsalva, så du kan se!

"Ge oss av er olja, för våra lampor slocknar!"

Priset för Guds eviga frälsning har Jesus betalat. Det är ingen tvekan om den saken!

Men - samme Jesus bad oss sätta oss ned och beräkna kostnaden för efterföljandet och frälsningen. Hör - du kan inte ta emot gåvan om dina händer är fulla med allt det bråte du kallar för ditt! Och du kan inte åka snålskjuts på någon annans helöverlåtelse.

Att pruta av

väntar på en räddare som ska komma och lösa fredsproblemet, som ska lösa det ekonomiska problemet. En frälsare.

Men det finns en skara som väntar på sin brudgum. De väntar inte vilken räddare som helst, någon som kommer för att lösa globala, men dock inomvärldsliga problem. De väntar Jesus. Frälsaren som kommer för att föra hem sin brud.

Men oljan då? Hur var det med oljetankarna?

på oljan - det betyder att gå vilse. Att söka en minsta gemensam nämnare leder till att alla förlorar balansen och störtar i fördärv.

Livet i Kristus är inte prutbart.

Men ut över hela vår värld ljuder ropet i natten. - Tiden är inne för Lammets bröllop!

Det är väckelse. Vill du vara med?

Gå ut! ■

MIDNATTSROPET

Sprides fritt

6 nr/år

www.midnattsropet.se 08-98 56 83

LIVET

– som aldrig dör

En hälsning från Karin Lindroos

Trädet blir planterat och är fullt av liv. Det växer och får friska blad och frukt. Ett träd kan bli väldigt gammalt. Man ser ofta på trädet som en bild på det eviga livet. Vi har fått evigt liv av Gud. Han gav sitt liv för oss på korset för att vi skulle få evigt liv. I Jesus har vi evigt liv. Det är han som har planterat oss vid vattenbäckarna.

Trädet behöver vatten. Trädets rötter gräver sig väg till vattnet och suger till sig liv. Ett träd som är planterat vid vattenbäckar har alltid nog vatten för att leva, växa och bära frukt.

Vi människor behöver vatten för att leva. Vi behöver det varje dag. Om vi torkar ut dör vi. Det gäller också för vårt andliga liv – vi behöver vatten.

Jesus sa en gång till en samaritisk kvinna vid en brunn:

- Var och en som dricker av detta vatten, han bliver törstig igen; men den som dricker av det vatten som jag giver honom, han skall aldrig någonsin törsta, utan det vatten jag giver honom skall bli i honom en källa vars vatten springer upp med evigt liv.

Jesus är källan med det levande vattnet.

Vi fick liv när vi tog emot Jesus. Vi fick dricka av det levande vattnet. Men det räcker inte att dricka bara en gång. Jovisst, frälsningen håller, vi behöver inte bli frälst många gånger, men vi måste hålla oss nära Jesus för att hålla oss vid liv. Bli en del av trädet som är planterat vid vattenbäckarna! Var finner vi det? Var finner vi Jesus? Jo, det vet vi ju – i Guds Ord, i bönen, i församlingen. Se till att läsa Bibeln! Se till att hålla dig till dem som älskar Jesus! Se till att lyssna på biblisk undervisning! Håll dig nära Jesus i bönen! Då ska du få se att något kommer att hända med dig, med ditt liv. Ditt träd kommer att få löv som inte vissnar, det kommer att synas och märkas att du har en levande tro på Gud – inte en död religion – och det kommer att bära frukt

när det är tid för det. Vårt liv här på jorden är inte meningslöst när vi har livet i Jesus, oavsett hur hopplöst och eländigt det kan se ut ibland. Gud kommer att göra någonting med dig och genom dig!

Men så är det den sista meningen i versen: ”och allt vad han gör, det lyckas väl” – hur kan det stämma? Vi lyckas ju inte alls med allt vi gör... Men det är inte vi som ska lyckas, det är Jesus som har planterat trädet. Det är han som ska lyckas. Jag vill bara citera något som Paulus säger i Romarbrevet:

- Men vi veta att för dem som älska Gud samverkar allt till det bästa... (Rom.8:28) Vi ser kanske inte alltid på det som händer i vårt liv med Guds ögon. Vi ser så gärna på våra misslyckanden. Men kom i håg en sak; trädet kan inte bära frukt utan vatten. Det är inte vad vi förmår som räknas. Jesus förmår!

Hämta din näring hos Jesus. Låt honom få tömma dig på allt som du har så lätt för att fylla ditt liv med och fylla dig med det levande vattnet, så kan du få bära frukt för Jesus! Frukt som varar i evighet! ■

Fridshälsningar från Karin Lindroos

”Säll är den man som icke vandrar i de ogudaktigas råd och icke träder in på syndares väg, ej heller sitter där bespottare sitta, utan har sin lust i HERRENS lag och tänker på hans lag både dag och natt.

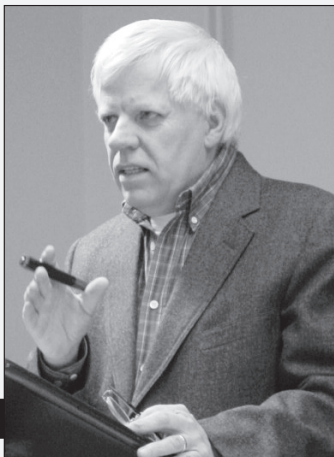
Han är såsom ett träd, planterat vid vattenbäckar, vilket bär sin frukt i sin tid, och vars löv icke vissnar; och allt vad han gör, det lyckas väl.” (Ps.1:1-3)

Känna Jesus

Text: Tage Johansson

"Jag känner eder icke", dessa ord är hämtade från liknelsen i Matteus 25. Det står fem jungfrur i midnattstiden och klappar på en stängd dörr. Det är dörren till bröllopet och de ropar *"Herre, herre öppna för oss"*. Men brudgummens svar är: *"jag känner eder icke"*.

Den avgörande frågan är alltså, vad är det att känna Jesus? I flera bibelsammanhang återkommer detta ord "känna". I Hoseas bok är detta ord en av huvudsanningarna i profetens budskap till Herrens folk. Det står i Hos 6:3 *"så låtom oss lära känna Herren, ja låtom oss fara efter att lära känna honom."* Gud vill upprätta ett kärlekens trolovningsförhållande. *"ja i trofasthet skall jag trolova mig med dig, och du skall så lära känna Herren."* (Hos 2:20)

Paulus skriver i Fil 3:10 *"jag vill lära känna honom..."* Det betyder inte att han inte kände Jesus, men hans upplevelse var så stark att han ville ständigt lära känna honom ännu mer. Detta att lära känna Jesus satte en stark prägel på hans liv. *"Men allt det som var en vinning, det har jag för Kristi skull räknat såsom en förlust."* *"Ty det är för hans skull som jag har gått förlustig alltsammans och nu räknar det såsom avskräde..."* (Fil.3:7-8)

I Matt 7:23 och Matt 25:12 kan vi se att de som inte hade lärt känna Jesus blev avvisade. *"Gå bort ifrån mig"* och *"jag känner eder icke"*. Vad är det då att känna Jesus? Att vara redo att

Genom Anden förnyas vi i vår första kärlek till Jesus. Genom Ordet får det nya livet näring. Att bedja är att upprätthålla livsförbindelsen med Jesus, och i uppdraget fördjupas umgänget med Jesus.

gå in i bröllopssalen handlar inte om att en gång ha lärt känna Jesus. Det avgörande är om du och jag äger en levande livsförbindelse med Jesus när han kommer i uppräckandets stund. Jesus sa: *"Vaka och bed så att inte den dagen kommer på eder oförtänt"*. Det finns sådant som är nödvändigt att leva kontinuerligt i för att Jesus ska känna oss och vi honom. De jungfrur som inte kom in i bröllopssalen hade underlåtit att göra det som var nödvändigt att göra. Därför kallas de oförståndiga.

Gud har givit oss möjlighet att kunna ha en levande gemenskap med Jesus. Han kan också vara och te sig levande i umgänget med oss. Det finns fyra ting som Gud har givit.

För det första handlar det om vilken relation vi har till Anden. Vi behöver Anden som ett livsflöde av Jesu liv in i våra liv.

För det andra är Jesus tillgänglig genom det levande Ordet. Att flitigt umgås med Ordet är att flitigt umgås med Jesus. Att känna de heliga skrifterna är att känna Jesus. (2 Tim 3:15)

För det tredje är bönen ett sätt att umgås med och lära känna Jesus. Att bedja oavslåtligen, (1 Tess 5:17) är att leva i ett livsumgänge med Jesus.

För det fjärde lär vi känna Jesus genom vårt förvalterskap. Att göra Guds vilja med våra liv, det är att göra någonting tillsammans med Jesus, vår uppdragsgivare. Vi kan också förklara dessa fyra ting så här, att genom Anden förnyas vi i vår första kärlek till Jesus. Genom Ordet får det nya livet näring.

Kristus är ju livets bröd. Livet levs genom vart ord som utgår från Guds mun. Att bedja är att upprätthålla livsförbindelsen med Jesus. I uppdraget fördjupas umgänget med Jesus, *"gå fördenskull ut..."* *"...jag är med eder alla dagar..."* Att vara uthållig i dessa ting är att vinna det eviga livet. (1 Tim 6:12) Jesus sa ju: *"Den som är ståndaktig intill änden han skall bliva frälst."* (Matt 24:13)

Detta är allt sammantaget att leva och umgås med Jesus. Att han får lära känna oss och vi får lära känna honom. *"...och de som voro redo gingo in med honom till bröllopet."* (Matt 25:10) *"Om någon icke har Herren kär så vare han förbannad. Maranata!"* (1 Kor 16:22) ■

Radio Maranata

Stockholm, 88 MHz

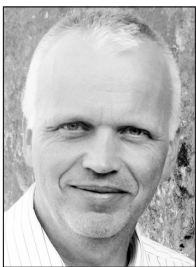
Dagl. 8.00 Månd & Onsd 18.00

Göteborg, 94,9 MHz

Tisd 21.00, Lörd 15.00

Radiosändningar via internet: <http://maranata.se/media/radio-maranata/>

Jesus gör allting nytt!

Text: Berno Vidén

Varför är det så svårt att presentera evangelium för människor utan att bli inplacerad i ett religiöst fack? Hur kommer det sig att föreställningen om frälsta människor så mycket handlar om att de lever i ett tradigt slaveri, där man inte får göra saker man egentligen vill? Sanningen är ju den motsatta: Jesus är den absoluta och enda verkliga friheten för varje individ!

Det var innan vi mötte Jesus som livet var ett slaveri, inte efteråt. Ändå handlar den rådande bilden om kristenheten ofta mer om något så motsägelsefullt och väsensfrämmande för evangelium som lagiskhet, ceremonier och religiös trældom, än om Jesus själv. Sådant som bibeln uttryckligen varnar för som ting som drar våra blickar bort från nådens evangelium.

I den här artikeln, som är den första i en serie för att lyfta fram frälsningens stora hemligheter, ska vi se på en stor och väsentlig skillnad mellan det Gamla och det Nya testamentet. Det förra fokuserar på lagen – det senare på nåden.

Är bibeln motsägelsefull? Många bibelläsare kommer fram till just den konklusionen att flera uppmaningar i Guds ord talar mot sig själva. Exempelvis säger Jesus i sin bergspredikan att om vi inte förlåter varandra, så kommer inte heller Fadern att förlåta oss våra överträdelser, alltmedan andra bibelord säger att alla våra synder redan har blivit förlåtna – en gång för alla. Frågan man ställer sig är om vi kan vara säkra på att vi är förlåtna eller inte. Hur kan vi veta om vi verkligen har förlåtit alla andra som vi vet eller tror har sårat oss – eller som vi har sårat?

En vers säger att det är våra missgärningar som skiljer oss från Gud, att vår synd döljer hans ansikte från oss. En annan vers proklamerar att det inte finns någon makt som kan skilja oss från Guds kärlek. Talar bibeln mot sig själv? Nej, är det givna svaret från många kristna, samtidigt som man medger svårigheter

med att tolka budskapen.

Det finns andra verser som skapat osäkerhet och ovisshet hos troende. Exempelvis, om vi nu ska följa Jesus i allt och konsekvent göra som han undervisar i bergspredikan, borde det inte då finnas många enögda kristna och med avhuggna händer?

- Om ditt högra öga förleder dig till synd, så riv ut det och kasta det ifrån dig! - - - Och om din högra hand förleder dig till synd, så hugg av den och kasta den ifrån dig!

lagen och nåden. Dessa ska under inga omständigheter blandas ihop och ställas sida vid sida eftersom de har helt olika utgångspunkter och även riktar sig till helt olika mottagare. Gamla testamentet är uttryckligen ett budskap vänt till det judiska folket alltmedan det Nya testamentet vänder sig till alla folk.

Vi behöver läsa bibeln utifrån ett nådens perspektiv och inte med fokus på lagen och dess krav. Inte heller bör vi blanda ihop lag och nåd i försök att harmonisera

Mot slutet av sin tjänst visar Jesus det ultimata beviset på Guds utgivande kärlek genom att ge sitt liv på Golgata, där han i sin kropp bär hela världens synd. Jesu eget blod undertecknar och beseglar det nya förbundet, och det är egentligen här som det Nya testamentet, i ordets rätta bemärkelse, börjar!

Vad menade Jesus?

En nyckel till att rätt förstå dessa och många andra bibelord är dels att förstå varför bibeln är uppdelad i två testamenten och förstå skillnaden mellan

de två budskapen med varandra. Faktum är att det förra omöjliggör det senare. Om du vill förstå din bibel så bör du ta reda på vad det verkligen betyder att den är indelad i två huvuddelar, något som inte tillkommit av en slump eller av någon

författares försök att skilja på olika tider i historien. Skillnaden är långt mycket större än så. Att vi inte lever under det Gamla testamentet, men däremot i det Nya testamentet är mycket avgörande och har en större betydelse för ditt liv än du kan ana.

En persons sista vilja och testamente är avgörande för hur dennes tillgångar ska fördelas. Det är både en vilja och ett testamente som kommer till tals där testamentet verkställer personens vilja efter dennes död. Allteftersom tiden går kan personen ändra sitt testamente, och det är då alltid det senast daterade som äger giltig kraft. Det gamla blir verkningsslöst, även om det kan tjäna som information och hjälp för att förstå hur personen tänkt.

Gamla testamentet är det förbund som Gud slöt med nationen Israel, en överenskommelse med den judiska nationen om hur de skulle leva som ett Guds folk. Även om andra folk funnit många välsignelser genom det judiska folket så är det viktigt att komma ihåg att Gamla testamentets skrifter inte var riktade till något annat folk än just det judiska.

- Dessa är de stadgar och rätter och lagar som Herren fastställde mellan sig och Israels barn, på Sinai berg genom Mose. (3 Mos 26:46)

Lagen vi möter i Gamla testamentet blev således överlämnad till Israel genom Mose. Den var inte tänkt till något annat folk. Psalm 147:19-20 säger: "Han har förkunnat för Jakob sitt ord, för Israel sina stadgar och rätter. Så har han icke gjort för något hednafolk..."

Hela bibelns centrala budskap handlar dock om Jesus. I Gamla testamentet pekar många löften fram mot honom som skulle komma. I Nya testamentet möter vi uppfyllelsen av löftet: Jesus kom! Med Jesus kom också nåden.

Människorna som levde under det gamla förbundets tid skilde sig inte nämnvärt från oss, men deras förutsättningar var inte att jämföra med våra. De längtade efter att ha gemenskap med Gud, att leva i frid och harmoni, fria från orättfärdighet och annan synd som ständigt gör sig påmind. Då Mose kom ner från berget Sinai med Guds lag i sin hand, sa Gud till folket:

- Om I nu hören min röst och hållen mitt förbund, så skolen I vara min egendom framför alla andra folk, ty hela jorden är min; Och I skolen vara mig ett rike av präster och ett heligt folk." (2 Mos 19:5-6)

Förbundet som Gud slöt med Israel var

ett tvåvägsförbund. Folket måste göra sin del. Fyllda av entusiasm svarade folket med en mun: "Allt vad Herren har talat vilja vi göra." Vi behöver inte tvivla på att de verkligen menade vad de sa, men dilemmat var att de inte kunde uppfylla sin del av avtalet. Oavsett hur mycket de försökte så kunde de aldrig leva upp till de krav lagen ställde på dem.

Lagen Gud gav dem åstadkom inte vad de hade hoppats. Tvärtom så uppenbarade den istället vilka de egentligen var; syndare – i behov av frälsning. De förstod kanske inte hur djupa problemen med synden var, men en sak är säker: Gud kände till allt. Han visste också att ingen på jorden levande människa helt och fullt ut någonsin skulle kunna leva upp till den lag Gud överlämnat.

mer av lagen. Att leva efter religiösa regler blir som att försöka släcka en eld med bensin. Det får motsatt verkan. På samma sätt går det för den som läser bibeln som en lagbok enbart för att försöka leva efter den. Lagen provocerar alltid fram syndfulla handlingar. Eller som Paulus skriver; synden uppväcker genom lagen all slags begärelse inom mig. Paulus skriver i Rom 5:20 att lagen blev given med ett syfte; "för att fallet skulle bli så mycket större". Ingen stolt nation, ingen egenrättfärdig människa klarar provet att utan skuld stå inför Gud. Paulus fortsätter: "dock, där synden blev större, där överflödade nåden mycket mer." Genom lagen kommer kännedom om synden, men också insikt om behovet av frälsning.

Lagen Gud gav dem åstadkom inte vad de hade hoppats. Tvärtom så uppenbarade den istället vilka de egentligen var; syndare – i behov av frälsning.

Illustrationen föreställer Mose som kommer ner från berget Sinai med tavlorna av sten. Nedanför dansar folket kring guldkalven.

Folkets problem var att de behövde få möta nåd (!), något Gud också visade genom förordnandet av prästerskapet och offerttjänsten. Men även den tjänsten hade sina begränsningar och kunde aldrig befria folket från synd. De behövde få vara med om en inre förvandling, något de längtade efter...

Paulus skrev att syndens makt kom-

Israel sviker och avfaller gång på gång från Guds lag, men lika många gånger ser vi också hur Gud i sin långmodighet förlåter och upprättar. Vad Gamla testamentet också skriver om gjorde att folkets hjärtan fylldes av förväntan över att en dag skulle allt genom Guds eget initiativ förändras, en dag då stentavlorna skulle bytas ut mot livgivande ord skrivna på

hjärtan:

- Jag skall giva eder ett nytt hjärta och låta en ny ande komma i edert bröst; jag skall taga bort stenhjärtat ur eder kropp och giva eder ett hjärta av kött. Jag skall låta min Ande komma i edert bröst och så göra, att I vandren efter mina stadgar och hållen mina rätter och gören efter dem.”(Hes 36:26-28)

Gud lovade att han en dag skulle lösa - inte bara judarnas - men hela mänsklighetens problem, och det från grunden! Vi behöver något helt annat än vad religiösa regler kan ge oss, och det visste förstås Gud redan från början. När tiden var inne kom också den förändring som i ett nu skulle ge alla människor en helt ny förutsättning att kunna leva ett liv i en obruten och harmonisk gudsgemenskap. Det gamla förbundets krav bleknar bort inför det nya förbund som Gud inom sig själv slöt, eller som Hebreerbrevets författare skrev:

- När han säger ”ett nytt förbund”, har han därmed givit till känna att det förra är föråldrat; men det som föråldras och bliver gammalt, det är nära att försvinna.”(Heb 8:13)

Förstå den enorma skillnaden som är mellan det gamla och det nya. Det är överhuvudtaget svårt att sätta ord på hur stor Guds nåd över oss människor är. Från att ha levt under fördömelse orsakad av den synd som varje människa var förslavad under, gav han oss genom Jesus Kristus - utan att ställa några som helst motkrav - fullständig befrielse från synden och ett helt nytt liv! Det är nåd! I samma kapitel som senaste citerade citat ovan, skriver författaren: ”Jag skall i nåd förlåta deras missgärningar; och deras synder skall jag aldrig mer komma ihåg.” Det löftet har i Jesus blivit en verklighet.

Den stora skillnaden mellan Gamla och Nya testamentet är just nåden! Synden är försonad och det nya livet

är en verklighet. Om du inte vill missa vad bibeln innerst inne handlar om bör du undvika att läsa den som en person som fortfarande lever under det gamla förbundet. Upptäck att även de gärningar som tidigare förväntades uppfyllas av det judiska folket naglades fast på korset. De krav som tidigare ställdes på folket uppfyllades till hundra procent av Jesus. Det gamla förbundet är - som vi läste tidigare - föråldrat. Som hedningar har vi dock aldrig någonsin levt under det gamla förbundet. Idag gäller det nya för såväl juden som hedningen. Gång efter gång benämner Hebreerbrevets författare det nya förbundet som ett bättre förbund än det gamla. På vilket sätt? Det är ett förbund grundat på nåd!

Jesus blev människa och ställdes under lagen. Han är den första och den enda person som har uppfyllt lagens alla krav fullt ut under sin tid här på jorden. Som sann Gud och sann människa var han lydig i allt och uppfyllde Guds fulla rättfärdighet i sin jordiska kropp. Det ingen av oss någonsin skulle klara gjorde han för oss - en gång för alla. Mot slutet av sin tjänst visar han det ultimata beviset på Guds utgivande kärlek genom att ge sitt liv på Golgata, där han i sin kropp bär hela världens synd. Jesu eget blod under-tecknar och beseglar det nya förbundet, och det är egentligen här som det Nya testamentet, i ordets rätta bemärkelse, börjar!

100 procent nåd! Från början till slut handlar frälsningen om nåd. Till skillnad mot det gamla förbundet, där lagen överlämnades till folket att efterlevas, så är det nya förbundet ett helt färdigt verk, där människan helt enkelt är förmånstagare! Gud har i Kristus uppfyllt allt! Inget kan läggas till eller dras ifrån. Vad vi behöver göra är att tro på Jesus och ta emot det liv han ger.

forts från sid 3

I Kristus förmår...

till hands.

Även i Comunidad Maranatas skol-verksamhet har Esther varit till stor hjälp, speciellt med några barn som har särskilda problem. Hon har en gåva att ta sig an barn som behöver extra omsorg. Barn som saknar särskild förmåga, de som är udda.

- Gud manar oss att betjäna dem som behöver hjälp, säger Esther.

Vad tror du är det viktigaste för att utveckla församlingsarbetet?

- Jag tror att det viktigaste är att nå ut med Guds Ord. Predika Guds Ord även ut-

Jesus, mi trygghet,

Text: Marja Strömmare Jakobsson

Under en längre tid har jag upplevt motgångar på olika plan och mycket oro och bekymmer har präglat min vardag. Jag har inte förstått varför det ska vara så, och har inte kunnat se meningen med det. Som en kristen är det mycket som bekymrar i den här tiden vi lever. Och som människa är det mycket förtryck och smärta man möter, sin egen men också andras.

En kväll slog jag på måfå upp min bibel och fick upp den 37 psalmen, en psalm skriven av konung David.

Vilka tröstande ord! Jag läste om och om igen och kände hur min oro försvann. Gud har omsorg om oss! Det står i psalmen ”den ogudaktige”, men i vårt liv är det kanske inte alltid människor utan omständigheter som plågar oss. Eller den här onda världen där vi lever.

När jag läser texten så ser jag att vi får praktiska råd om hur vi ska hantera motgångarna.

*”Ty så älskade Gud världen,
att han utgav sin enfödde Son,
på det att var och en som tror
på honom skall icke förgås,
utan hava evigt liv.”*

anför kyrkolokalen. Besöka syskonen. Hålla dem sällskap. Undervisa barn i bibelklasser och hjälpa människor som inte kan läsa med bibelundervisning. För det viktigaste är att känna till och livnära sig med Guds Ord.

En avslutande hälsning till den som läser det här reportaget?

- Jag vill säga att i Kristus förmår vi allt. Det finns inga hinder som inte kan övervinnas när man har Jesus Kristus. Det gäller att hålla fast vid tron, även om man går igenom tusen svårigheter. Säg: Herren är med mig! Och det finns ingen börda Gud ger som man inte kan bära och övervinna. Tappa inte tron, för Gud är stor och underbar. Och när natten är som mörkast – då kommer gryningen! ■

Stöd församlingens mission i Dominikanska republiken

**För 85 kr får ett barn en näringsrik frukost under en hel månad.
Idag har frukostserveringen i Palavé 120 barn inskrivna.
Var med och ge Din gåva till något eller några av barnen.**

n tröst, min mitt fokus

Några nyckelord som står fram i texten: Bli inte upprörd, Förtrösta på Herren, Ha din glädje i Herren, Överlämna din väg åt Herren, Var stilla inför Herren, Gräm dig inte, Avstå från vrede, Vänta på Herren.

Jag ser det som goda råd och tips för att orka med motgångarna. Ett sätt att förhålla sig till det som möter oss och

- Jag har varit ung och är nu gammal, men jag har inte sett den rättfärdige övergiven eller hans barn tigga om bröd. Han är alltid barmhärtig och villig att ge lån, och hans barn är till välsignelse. Vänd dig bort från det onda och gör det goda, så får du bo i landet för evigt. Ty HERREN älskar det rätta, han överger inte sina fromma. (vv. 25-28)

sorna, undvika att bli missmodig?

När jag brottats med de frågorna ett tag fick jag syn på vers 37:

- Ge akt på den oklanderlige, se på den rättfärdige, det finns en framtid för fridens man.

Ge akt på den oklanderlige! Den som man inte kan klandra för något, han som är utan skuld och synd. Han som tog all vår synd på sig och dog för oss på korset. Trots att han själv var utan synd. Den oklanderlige, den rättfärdige! Jesus Kristus!

Det finns en framtid för fridens man. Det finns en framtid för oss tillsammans med fridens man, tillsammans med Jesus.

Den sista versen i psalmen sammanfattar detta tycker jag:

- De rättfärdigas frälsning kommer från HERREN, han är deras värn i nödens tid. HERREN hjälper dem och befriar dem, han

När vi tar vår tillflykt till Herren så blir vi räddade och befriade. När vi ser på den oklanderlige, Jesus, så orkar vi också härda ut det som möter.

också ännu mer och viljestyrt lägga vårt liv i Guds händer.

Många av ”råden” följs också av ett löfte. Som tex vers 4.

- Ha din glädje i Herren, han ska ge dig vad ditt hjärta begär.

Psalmen fortsätter med underbara bilder och löften om att Gud har omsorg om oss.

Jag läser även tröstande ord om att det lilla vi orkar och kan ge till Gud, till hans verk, är mycket värt i Herrens ögon.

- Det lilla som en rättfärdig har är bättre än många ogudaktigas stora rikedom. (v. 16)

Men hur ska man då kunna följa alla dessa goda råd? Hur ska man undvika att gräma sig, undvika att brusa upp mot orättvi-

befriar dem från de ogudaktiga och frälsar dem, ty de tar sin tillflykt till honom. (vv. 39-40)

När vi tar vår tillflykt till Herren så blir vi räddade och befriade. När vi ser på den oklanderlige, Jesus, så orkar vi också härda ut det som möter. ■

Jesus, – själ

”Vid den tiden talade Jesus till Fader, du himmelens Fader, du har dolt detta för de vise för de enfaldiga. Ja,

Bibelstudium av Hans Lindelöw

Jesus, Guds Son, själv Gud... Är vi redo att sätta utrops-tecken efter detta, eller vill vi kanske hellre sätta frågetecknen? Det är en väldigt avgörande fråga. Det handlar om bekännelsen, det handlar om vittnesbördet, det handlar om vem Jesus över huvud taget är. Det handlar om Guds väsen. Han själv säger så här, om vi går till Matteus 11:

-Vid den tiden talade Jesus och sade: ”Jag prisar dig, Fader, du himmelens och jordens Herre, för att du väl har dolt detta för de visa och kloka, men uppenbarat det för de enfaldiga. Ja, Fader; så har ju varit ditt behag. (Matt. 11:25-26)

Det här säger oss något om Guds väsen och hurudan Gud är, något som vi inte kommer förbi, vi måste faktiskt stanna till lite.

För det första kallar han Gud för sin Fader. Och det är väldigt sällsynt att någon i historien har gjort så före honom. Jo, Mose kan kalla Gud för fader. Men i den meningen att han är fader för ett folk. Jesaja kallar Gud för fader. Men Herren Jesus säger min fader. Och så säger han ”Du har väl dolt detta för de

visa och kloka, men uppenbarat det för de enfaldiga.” Uppenbarat det för idioter, eller bebisar. Helt märkligt. Och så står det att just det har Gud behag till. Han har dolt det för de visa och kloka. Han har dolt det som är så viktigt att vi får veta någonting om! Kan det vara så att Gud döljer? Vi tycker vi ska predika och

för de visa och kloka. Han har dessutom behag i att dölja. Det här säger något om Gud, eller hur? Gud måste vara vis och klok om någon. Han måste vara bland de visa och kloka. Han använder sig väl av de fina, akademiska termerna och briljerar. Gör han det? Är det Gud som håller på så?

Det handlar om bekännelsen, det handlar om vittnesbördet, det handlar om vem Jesus över huvud taget är. Det handlar om Guds väsen.

ropa ut i alla väderstreck. Vi vill så gärna förklara evangelium för människor, och särskilt för dem som är visa och kloka. Men hur ska vi kunna göra det, när Gud har dolt det för de visa och kloka. Men så säger han också så här:

-Allt har av min Fader blivit förtrott åt mig. Och ingen känner Sonen utom Fadern, ej heller känner någon Fadern utom Sonen och den för vilken Sonen vill göra honom känd. (v. 27)

Det finns saker som är fördolda. Ingen känner, ingen vet. Hur ska vi då få veta? Det kan vara bra till att börja med att inte tro att man är vis och klok. Om man tror och menar det, så har man tyvärr skapat ett slags hinder. Därför Gud döljer det här

-HERRE, är det ej sanning dina ögon söka? Du slog dem, men de kände ingen sveda. Du förgjorde dem, men de ville ej taga emot tuktan. De gjorde sina pannor hårdare än sten, de ville icke omvända sig. Då tänkte jag: ”Detta är allenast de ringa i folket; de äro dåraktiga, ty de känna icke HERRENS väg, sin Guds rätt. Jag vill nu gå till de stora och tala med dem; de måste ju känna HERRENS väg, sin Guds rätt.” Men ock dessa hade alla brutit sönder oket och slitit av banden. (Jer 5:3-5)

Det fanns ingen där. Vare sig den ena eller andra kategorin. Och det är alltså något okänt som Jesus talar om här. Det handlar om Fadern och Sonen. Guds väsen. Hur fattade de Guds väsen, dessa vi läser om

Jeremia hade också vid ett tillfälle funderingar. I Jeremias bok läser vi hur Jeremia beder och talar med Gud; talar om hur han själv ser på situationen:

Guds Son av Gud

le Jesus och sade: - Jag prisar dig,
s och jordens Herre, för att du väl
visa och kloka, men uppenbarat det
Fader; så har ju varit ditt behag.”

i bibeln.

Vi läser från början om Adam och Eva. Hur uppfattade Adam och Eva Guds väsen i lustgården? Det måste de ju ha uppfattat. De var ju så ofördärvade som kanske inga andra människor har varit. Förmågan att erfara och se och höra och uppfatta – allting var ju absolut i topptrim. Hur uppfattade Adam i lustgården Guds väsen?

Jesus utbrast: *-Jag prisar dig Fader, du himmelens och jordens skapare...* Det finns väl ingen som levt så nära himmelens och jordens skapare som Jesus själv. Han måste ha haft insikt, kunskap om Gud som aldrig någon annan. Det står att när Gud skapar vill han att Adam ska vara med och säga vad djuren ska heta. Men det står att Gud ville göra en hjälp åt Adam. Det står:

-Och HERREN Gud danade av jord alla markens djur och alla himmelens fåglar, och förde dem fram till mannen för att se huru denne skulle kalla dem; ty såsom mannen kallade var levande varelse, så skulle den heta. Och mannen gav namn åt alla boskapsdjur, åt fåglarna under himmelen och åt alla markens djur. Men för Adam fann han icke någon hjälp, sådan som honom hövdes. (1 Mos 2:19-20)

Kan vi se den här scenen framför oss? Hur Herren Gud kommer med den ena varelsen efter den andra för att se hur mannen ska kalla dem. Det står faktiskt att Gud ville se hur mannen skulle kalla dessa varelser. Både fåglarna under himmelen och alla markens djur. Och Gud lyssnade. Vad sa han för något? Vad kallade han dem? Skulle han ha uppfattat något från mannen att det här passar ihop, det här passar för mannen. Den här varelsen skulle vara mannens hjälp. Men han hörde aldrig något sådant. Det står att han fann ingen hjälp.

-Då lät HERREN Gud en tung sömn falla på mannen, och när han hade somnat, tog

Det finns saker som är fördolda. Ingen känner, ingen vet. Hur ska vi då få veta? Det kan vara bra till att börja med att inte tro att man är vis och klok. Om man tror och menar det, så har man tyvärr skapat ett slags hinder.

han ut ett av hans revben och fyllde dess plats med kött. Och HERREN Gud byggde en kvinna av revbenet som han hade tagit av mannen, och förde henne fram till mannen. (1 Mos 2:21-22)

Då sa mannen: JA!

-Ja, denna är nu ben av mina ben och kött

av mitt kött. Hon skall heta maninna, ty av man är hon tagen. (1 Mos 2:23)

Det var ett rop! Nu hörde Gud. Han ville höra hur han skulle kalla henne. Vad han än skapade och förde fram, så fick han inte höra något särskilt, men när han hade gjort kvinnan... Där lägger jag märke till något. Om vi talar om hur Adam uppfattade Gud – inte Guds skapelse, men Gud. Kvinnan är vacker, kvinnan är imponerande. Kvinnan har sysselsatt poeter och konstnärssjälur i alla tider. Visst! Hon sysselsatte en gång Gud själv. Och Adam tog också verkligen intryck. Han ropade JA! Men det är märkligt här. Det var ju faktiskt Gud som hade gjort kvinnan. Om Gud säger han inte ett ord. Han säger ingenting till Gud, och han säger ingenting om Gud i den här stunden. Man skulle kunna tänka sig att han hade formulerat sig annorlunda. Om det nu handlar om Guds väsen. Om det betyder något. Han kunde ha formulerat sig annorlunda: Ja, denna är nu visserligen ben av mina ben och kött av mitt kött. Hon ska heta så och så – ty av Gud är hon skapad. Om han hade tänkt i de banorna, vad skulle han ha kallat henne då? Av någon anledning; när Gud utför det här, formligen skapar kronan på verket i lustgården, så sysselsätter sig Adam mer med sig själv än med Gud. Det handlar om att av man är hon tagen. Han säger inget till Gud; han säger inget om Gud. Faktum är att här skildras de första människorna – först när syndafallet är ett faktum, så talar mannen till Gud. Innan dess säger han ingenting till Gud eller om Gud.

Det är litet gåtfullt. Varför då? När han har fallit, läser vi i tredje kapitlet:

-Men HERREN Gud kallade på mannen och sade till honom: "Var är du?" Han svarade: "Jag hörde dig i lustgården; då blev jag förskräckt, eftersom jag är naken; därför gömde jag mig." (1 Mos 3:9-10)

Jag hörde dig i lustgården – ja, det står så här. Av dessa få och kortfattade uttalandena kan vi förstå att mannen i alla fall hade lärt sig

något. Han hade lärt sig känna igen Gud. Det hördes när Gud var i rörelse. Han hade hört det förr, annars hade han aldrig reagerat som han gjorde. De hörde Herren Gud vandra i lustgården. Hur hördes det då? Det vet vi inte, men det hördes

Gud bor hos den som har ett ödmjukt och förkrossat hjärta. Att man är med om sådana saker som Mose var med om, och ser sådana väldiga gärningar – är det garanti för att man är ödmjuk och har ett förkrossat hjärta?

när han kom, och de förstod att det var han. De förstod att det var Gud, och de gömde sig för honom. Och för första gången i den här skildringen talar man-
nen till Gud.

”Jag hörde dig i lustgården; då blev jag förskräckt, eftersom jag är naken; därför gömde jag mig.”

I den här berättelsen, långt innan mannen får fram ett endaste tack till Gud för att han har skapat Eva, så blir Eva utgångspunkten för en anklagelse. Hur uppfattar han Gud? Vi kan läsa om patriarkerna. Hur uppfattade de Gud? Exempelvis hur var det med Jakob? Han fick ju fly för sin bror Esau som ville döda honom, eftersom han hade tagit hans förstfödsrätt. Vi läser:

-Men Jakob begav sig från Beer-Seba på väg till Haran. Och han kom då till den heliga platsen...

Det står egentligen inte ”den heliga platsen”, det står ”en plats”. Men det visar sig vara en helig plats, men det förstod han inte när han kom dit.

... och stannade där över natten, ty solen hade gått ned; och han tog en av stenarna på platsen för att hava den till huvudgärd och lade sig att sova där. Då hade han en dröm. Han såg en stege vara rest på jorden, och dess övre ände räckte upp till himmelen, och Guds änglar stego upp och ned på

den. Och se, HERREN stod framför honom och sade: ”Jag är HERREN, Abrahams, din faders, Gud och Isaks Gud. Det land där du ligger skall jag giva åt dig och din säd. Och din säd skall bliva såsom stoftet på jorden, och du skall utbreda dig åt väster och öster och norr och söder, och alla släkter på jorden skola varda välsignade i dig och i din säd. Och se, jag är med dig och skall bevara dig, varthelst du går, och jag skall föra dig tillbaka till detta land; ty jag skall icke övergiva dig, till dess jag har gjort vad jag har lovat dig.” När Jakob vaknade upp ur sömnen sade han: ”HERREN är sann-
nerligen på denna plats, och jag visste det icke!” (1 Mos 28:11-16)

Hur uppfattade patriarken Jakob Gud? Här ser vi något av det. Hur tedde sig Gud för patriarken Jakob? Adam hörde honom komma i lustgården, men Jakob hörde inte. Adam hade hört men Jakob hade inte hört. Han visste inte att Gud var å färde. Han tyckte sig komma till vilken plats som helst. Men det visade sig vara en plats där Gud mötte honom. Och då fick han den här synen av en stege. Stegen talar om en klättring som måste företas. Människan hade drivits ut på den jord som Herren hade förbannat. För att återvända till Gud måste det ske något.

En rörelse, ska vi säga nerifrån och upp. Det här talar om fallet. Men det talar inte bara om ett fall, man måste också ta sig ur situationen, man måste ta sig uppför stegen för att komma till Gud igen. Jakob ser stegen där änglarna rör sig upp och ner. Och stegen talar om förbindelsen mellan himmel och jord. Något som hade brutits, men som Gud har i tankarna att reparera. Men för Jakob var Gud okänd.

Okänd, när det gällde Guds sätt att nalkas människan. Han visste inte att Gud kunde komma till honom på en sådan plats och på ett sådant sätt.

Hur uppfattade Moses Gud på Sinai berg? Det kan vi läsa om i andra Mosebok. Det är ganska märkligt. Vi vet att Mose mötte Gud först vid foten av Sinai berg.

Jesus säger att ingen känner Gud egentligen. Men Mose fick en befallning av Gud som mötte honom. Han gjorde vad Gud hade sagt, han förde folket ut ur Egypten. Han ledde dem genom öknen, han förde dem till berget Sinai. Och vi vet att det hade skett stora och mäktiga under. Gud hade sänt sina tio straffdomar över Egypten och det hade varit skakande erfarenheter, naturligtvis. Stora och mäktiga gärningar. Folket hade med Mose och Aron dragit ut ur Egypten. De hade blivit frälsta, räddade ur Egypten, de hade blivit förda av Gud på ett underbart sätt. Han säger själv: Jag har fört er – jag har burit er på örnavingar... De fick erfara att de blev burna på örnavingar.

Folket tyckte nu att det fanns en stor brist. Mose var inte där. Han hade varit borta så länge. De samlade sina krafter och gjorde vad de tyckte var det enda de måste göra. Det var att göra en gyllene kalv. Det var nästan hela folket. Både yngre och äldre. Det var både de som hade något att säga till om och de som inte hade något att säga till om. Både män och kvinnor, både de som var kloka och de som inte var så särskilt kloka. Det var praktiskt taget hela folket utom Levi barn. Det de tyckte att vad man skulle göra, var en gyllene kalv. Direkt emot vad Gud hade tänkt. Så är människan funtad. När Mose tog itu med den situationen och sedan nalkades Gud, bad han så här:

- Vål säger du till mig: 'För detta folk dit-
upp'; men du har icke låtit mig veta vem du vill sända med mig Du har dock sagt: 'Jag känner dig vid namn, och du har funnit nåd för mina ögon.' Om jag alltså har funnit nåd för dina ögon, så låt mig se dina vägar och lära känna dig; jag vill ju finna nåd för dina ögon. Och se därtill, att detta folk är

ditt folk. (2 Mos 33:12-13)
Vad hade inte Mose hört, vad hade inte han varit med om under de tider som låg bakom. Och nu ber han: *"Låt mig få se dina vägar och lära känna dig"*.

Han höll på att lära sig, liksom Elia en gång sedan också fick lära sig, att inte var Gud i elden. Inte var Gud i jordbävningen. Inte var Gud i stormen; inte var han där. Det var något annat. Det handlade om hjärta och sinne. Att hjärta och sinne skulle vara tillgängligt för Gud. Gud bor hos den som har ett ödmjukt och förkrossat hjärta. Att man är med om sådana saker som Mose var med om, och ser sådana väldiga gärningar – är det garanti för att man är ödmjuk och har ett förkrossat hjärta?

Det kom en rik, ung man till Jesus och ställde en fråga. Vi kan läsa om det i Markus 10. Jesus hade just välsignat barnen.

-När han sedan begav sig ästad för att fortsätta sin väg, skyndade en man fram och föll på knä för honom och frågade honom:

"Gode Mästare, vad skall jag göra för att få evigt liv till arvedel?" Jesus sade till honom: "Varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud allena. (Mark 10:17-18)

Han sa till Jesus "gode Mästare". Men var det ingenting med Jesus då? Var det inget särskilt?

- Ingen känner Sonen utom Fadern, ej heller känner någon Fadern utom Sonen och den för vilken Sonen vill göra honom känd.

Talar inte det om en unik ställning. Nu kommer någon fram här och faller på knä för Jesus: Gode Mästare... Han föll på knä! När människor föll på knä för apostlarna, så tog de tag i dem och sa: Res dig upp! Jag

är också en människa. Men Jesus gör inte så. Han ställer en fråga till mannen som faller på knä och frågar: Gode Mästare, vad ska jag göra för att få evigt liv? Jesus säger: Varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud allena.

När Jesus kommer, möter han folket som är uppfostrat enligt lagen och profeterna. De har hört så många gånger

upprepas: Hör Israel, Herren din Gud, Herren är en. Och du skall älska Herren din Gud av allt ditt hjärta och all din själ. Av all din kraft och av allt ditt förstånd. Hör Israel! Det finns bara en Gud, det finns ingen annan. Och nu kommer någon och faller på knä och säger Gode Mästare, och Jesus säger inte stå upp, för också jag är en människa. Han ställer en fråga: Varför kallar du mig god? Jo, Jesus var Guds Son. Judarna accepterade inte det. Inte därför att de inte accepterade Guds Son som begrepp. Det gör de. Men då tänker man sig hela Israels folk, kollektivt. Möjligen. Muslimerna accepterar inte Guds Son. Det går räkna många gånger i Koranen står det att Gud inte har någon son. Att påstå något sådant är att smäda honom. Häda. Och för upplysningens barn; vi som lever i denna yttersta, sena tid, många gånger helt fångade av sekulärhumanismen så är Guds Son en styggelse. Varför? Det skulle väl heta Guds dotter hellre då! För ska det vara en son så kan det lika gärna vara en dotter. Det ska vara jämlikt. Guds

Det kan inte förekomma att en människa skulle vara Gud eller skulle kunna kallas för Gud. Nähä. Så Jesus är ond då? Nej, det tror jag inte. Den här frågan är väldigt allvarlig. Varför kallar du mig god? Den rike ynglingen föll ned för honom, och Jesus säger inte stå upp. Han ställde frågan: Varför kallar du mig god? Buden känner du ... osv.

Hur uppfattade Jesaja och de andra profeterna Gud? Guds väsen. Vi går till Jesajas bok.

-I det år då konung Ussia dog såg jag Herren sitta på en hög och upphöjd tron, och släpet på hans mantel uppfyllde templet. Serafer stodo omkring honom. Var och en av dem hade sex vingar: med två betäckte de sina ansikten, med två betäckte de sina fötter, och med två flögo de. Och den ene ropade till den andre och sade: "Helig, helig, helig är HERREN Sebaot; hela jorden är full av hans härlighet." Och dörrtrösklarnas fästen darrade, när ropet ljöd; och huset blev uppfyllt av rök. Då sade jag: "Ve mig, jag förgås! Ty jag har orena läppar, och jag bor ibland ett folk som har orena läppar, och mina ögon hava sett Konungen, HERREN

**Vi får helt enkelt
slita oss ifrån allt
ont i världen som
vi tycker vi kan
peka på. Se vad illa
det är där och se
vad illa det är där.
När Gud nalkas så
kommer han inte
för att tala med
oss om sånt. Han
kommer för att tala
med oss om vår
själ.**

dotter, ska vi säga!

Jesus själv fick frågan: Gode Mästare, vad ska jag göra för att få evigt liv till arvedel? Jesus sade till honom: varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud allena.

Det är intressant att se hur Jesus presenterar sig, och hur hans apostlar presenterar honom. Vad säger han här?

Sebaot." (Jes 6:1-5)

Vissa saker kommer fram här. Profeten såg Herren sitta på en hög och upphöjd tron.

Mose såg honom hög och upphöjd. Jakob såg honom hög. Det var överst på stegen. Hög och upphöjd. Den ene ropade till den andre och sa "Helig, helig, helig är Herren Sebaot; hela jorden är

full av hans härlighet”. Men det var väl märkligt. Hela jorden är full av hans härlighet. Är inte hela jorden full av synd? Är inte hela jorden full av mörker? Är inte hela jorden full av så mycket elände så vi kan nästan trösta oss och säga det är inte så illa ställt med oss i alla fall. Men den här profeten får veta att hela jorden är full av Herrens härlighet. Och det enda som plågar nu, det enda som riktigt stör honom är vem han själv är. Är det så när Gud kommer? Är det så när han nalkas? Vi får helt enkelt slita oss ifrån allt ont i världen som vi tycker vi kan peka på. Se vad illa det är där och se vad illa det är där. När Gud nalkas så kommer han inte för att tala med oss om sånt. Han kommer för att tala med oss om vår själ.

Se dig omkring, ser du inte att hela jorden är full av Herrens härlighet? Är du så blind? Har du inte sett det, och ser du inte att det är ditt eget hjärta som är mörkt. Det är ditt hjärta som är ont. Men det är ju ont där och ont där.. Nej, hela jorden är full av Herrens härlighet. Men ditt hjärta är ont. Ditt hjärta är mörkt. Så är det när Gud nalkas. Så är det när människan får på något sätt förnimma något av hans väsen och vem han är. Saker och ting får andra mått. Det som var stort blir litet och det som var litet blir stort. Han ser inte politiken som vi pratar om. Han ser våra hjärtan. Han ser inte senaste filmen, läser inte senaste boken. Han ser hur det är ställt med troheten. Den som är trogen i det minsta är ock trogen i vad mer är. Och den som är orädd i det minsta är också orädd i vad mer är. Vem är orädd? Han är orädd, hon är orädd, dom är orädda – överallt finns det så mycket oräddighet. Nähä! Det finns bara en här som är orädd inför Honom när Han nalkas. En. Jesaja var med om det här. Han fick ropa: *”Ve mig, jag förgås!”* ... Hela jorden är full av orenhet och synd – sa han så? Nej:

”Ve mig, jag förgås! Ty jag har orena läppar, och jag bor ibland ett folk som har orena läppar, och mina ögon hava sett Konungen, HERREN Sebaot.” Men en av seraferna flög fram till mig, och han hade i sin hand ett glödande kol, som han med en tång hade tagit på altaret. Och han rörde därmed vid min mun. Därefter sade han: *”Se, då nu detta har rört vid dina läppar, har din missgärning blivit tagen ifrån dig, och din synd är försonad.”* (Jes 6:5-7)

Han som är hög och upphöjd; helig, he-

När apostlarna predikade, kom människor och föll på knä. Vad sade apostlarna då? Res dig upp! Också jag är en människa! Men innan dess hade de fallit på knä för Jesus. När sade han någonsin: Res dig upp! Också jag är en människa! Definitivt inte när Paulus föll på Damaskusvägen. När Daniel och Johannes guidades i höjden av änglar föll de på knä för dessa änglar. Men änglarna sa: Stå upp! Du ska inte tillbe någon annan än Gud allena.

lig... Han, vars härlighet uppfyllde hela jorden; det är han som tar bort synd. Det är han som försonar missgärning.

Och Jesus är glad. Han utropar:

”Jag prisar dig Fader, du himmelens och jordens skapare, för att du väl har dolt detta för de visa och kloka, men uppenbarat det för de enfaldiga.

Vad ska vi göra för något? Vad råder oss hans tjänare och apostlarna, hans lärjungar? Varför dröjer du? Låt döpa dig. Åkalla hans namn. Men ska vi åkalla hans namn, då är det något med det namnet. Jesus sa till den unge, rike mannen: Varför kallar du mig god? Han sa till dem som lyssnade: Ingen känner Fadern utom Sonen. Ingen känner Sonen utom Fadern. Mose kände honom inte, han hade inte lärt känna och inte sett honom. Han hade sett så mycket, men ändå inte sett. Och Jesu lärjungar. Apostlarna. Hur erfor de

och mötte Guds väsen? Det är ju det här som sker på Golgata. Hurudan är han? Ingen känner Sonen utom Fadern och ingen känner Fadern utom sonen och den för vilken Sonen vill göra honom känd.

Vi läser i Lukas 23:

”Men över honom hade man ock satt upp en överskrift: ”Denne är judarnas konung.” Och en av de ogärningsmän som voro där upphängda smädade honom och sade: ”Du är ju Messias; hjälp då dig själv och oss.” Då tillrättavisade honom den andre och svarade och sade: ”Fruktar icke heller du Gud, du som är under samma dom? Oss vederfäres detta med all rätt, ty vi lida vad våra gärningar äro värda, men denne man har intet ont gjort.” (Luk 23:38-41)

Vi vet att han bad när han blev korsfäst:

”Men Jesus sade. ”Fader, förlåt dem; ty de veta icke vad de göra. (Luk 23:36)

Fader. Ingen känner Sonen utom Fadern, ej heller känner någon Fadern utom So-

nen, och den för vilken Sonen vill göra honom känd.

Han gjorde sig känd på det viset för sina lärjungar. När de såg honom. Hur han bar detta. Det sista exemplet tänker jag ta från aposteln Paulus. Hur var det med honom då? Saulus, som han hette då. Vi läser i Apostlagärningarna:

-Men Saulus, som alltså andades hot och mordlust mot Herrens lärjungar, gick till översteprästen och utbad sig av honom brev till synagogorna i Damaskus, för att, om han funne några som voro på "den vägen", vare sig män eller kvinnor, han skulle kunna föra dem bundna till Jerusalem. Men när han på sin färd nalkades Damaskus, hände sig att ett sken från himmelen plötsligt kringstrålade honom. Och han föll ned till jorden och hörde då en röst som sade till honom: "Saul, Saul, varför förföljer du mig?" Då sade han: "Vem är du, Herre?" Han svarade: "Jag är Jesus, den som du förföljer. (Apg 9:1-5)

Vi fick aldrig någonsin vara med om det här. Alla motståndare mot Guds folk som funnits i alla tider. Att Jakob skulle synas

på det viset. Eller Mose. Eller Jesaja. När man rasade mot Guds folk, förföljde Guds folk. Fastän de hade blivit dödade en gång. Befinna sig där. I vägen för den förföljare som jagade fram, ställde han sig i vägen och utgjorde en motståndare mot den här förföljaren. En motståndare mot den här jakten. En motståndare mot detta hot och denna mordlust som andades av honom. En motståndare.

- "Vem är du, Herre?" Han svarade: "Jag är Jesus, den som du förföljer. Men stå nu upp och gå in i staden, så skall där bliva dig sagt vad du har att göra." (Apg 9:5-6)

Så fanns det trots allt en utväg, mitt i detta ohyggliga. Vilken kollision! Det är kanske det vi behöver. En kollision med Guds väsen. Det är så lätt för oss att tro något, tänka något, mena något. Men han kanske menar något annat. Då får vi se till att vi låter varna oss och ta vara på Ordet. Bli stilla. Söka honom i bön. Det finns något att lära känna på hans väg. Nu är Jesus själv vägen. Han är vägen och sanningen och livet.

Vem är han, Jesus Guds son? Därför är vi samlade till bibelskola. Att vi ska få bättre grepp om detta. Inte tappa bort.

Det finns mera att säga, jag ville bara dra upp detta perspektiv, så får vi se.

När apostlarna predikade, kom människor och föll på knä. Vad sade apostlarna då? Res dig upp! Också jag är en människa! Men innan dess hade de fallit på knä för Jesus. När sade han någonsin: Res dig upp! Också jag är en människa! Definitivt inte när Paulus föll på Damaskusvägen. När Daniel och Johannes guidades i höjden av änglar föll de på knä för dessa änglar. Men änglarna sa: Stå upp! Du ska inte tillbe någon annan än Gud allena. Jesus, Guds Son – själv Gud. Har du satt ett utropstecken eller ett frågetecken där, eller bara punkt? Får vi fortsätta med bibelstudierna, så hoppas jag att vi allesammans sätter rätt tecken där. Gud välsigne er. Amen. ■

Böcker från Bällsta Mediacenter

Ben av hans ben

F. J. Huegel

91 sidor

Den här boken är skriven för den som har en längtan att återspegla Mästarens bild.

Pris 59 kr + porto

Maranata - du vår Herre kom!

Arne Imsen

80 sidor

En presentation av de kännetecken som präglar dem som älskar Jesus och hans tillkommelse.

Pris 39 kr + porto

Kyrko- och väckelse historia

Jan Egil Hafsahl

168 sidor

Ett klart perspektiv över kyrko- och väckelsehistorien. Mycket läsvärd bok!

Pris: 100 kr + porto

Ytterligare böcker finns på hemsidan www.maranata.se

Gör din beställning via e-post bmc@maranata.se eller ring **08 - 98 56 83**

Lyssna live!

Flera av Maranataförsamlingens bibelstudier och väckelsemöten sänds direkt över internet.

Vissa möten är också publicerade i ljudarkivet.

www.maranata.se

Missionshotellet!

Budget 425:- (inkl. frukost)

Enkel 595:- (inkl. frukost)

Dubbel 795:- (inkl. frukost)

Ett andra hem, i hjärtat av Bromma

Bällstavägen 100, Bromma

08-627 55 55

Hemsida: www.pilgrimshem.se

Välkommen till

Maranataförsamlingen i Stockholm

Ordinarie mötestider

Tisd:	12 & 19 Bibelstudium
Torsd:	19 Bönemöte
Lörd:	18 Bön och evangelisation
Sönd:	11 Förkunnelse
	18 Väckelsemöte

Många av mötena går att lyssna till på hemsidan, live och från ljudarkivet.

www.maranata.se

08 98 56 83, Bällstav. 100, BROMMA

Du är älskad av Gud!

"Sen vilken kärlek Fadern har bevisat oss därmed att vi få kallas Guds barn, vilket vi ock äro..." (1 Joh 3:1)

Vilken kärlek har inte Gud visat oss när han sände Jesus. Han vet allt om oss, vårt förflutna, nuet och framtiden. Han känner också ditt namn och kallar på dig i sin kärlek. Han har köpt dig fri med sitt eget dyrbara blod, så du behöver inte vara rädd att komma till Jesus med allt. Det är inte något om och men i Guds hjärta, utan han som älskade oss före vi blev födda, ja, innan världens grund var lagd, vill fortsätta att visa oss denna eviga kärlek. Han har låtit oss kalla sig sina barn vilket vi också är genom Jesus och hans försoning.

Gud är inte likgiltig med vad vi säger och gör. Att älska betyder inte att man slätar över synden. Det betyder inte att man kan fortsätta att leva i egoism, stolthet, oärlighet, begär, bitterhet eller någon annan synd. Men Gud upphör inte med att älska oss även om han har anledning att sörja över oss ibland. Hans kärlek är som en magnet som drar oss på nytt till honom.

"Kærlighed fra Gud, springer lige ud, som en kilde klar og ren. I dens stille bund, i dens dybe grund gemmes livets ædelsten."

En hälsning från Marie Stenfelt, Köpenhamn

